

Česká obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

Čj.: ČOI 165033/17/1000
Sp.zn. 142042/16/0100
SEČ 10/1610/17/11

V Praze dne 19. 12. 2017

R O Z H O D N U T Í

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, věcně příslušný dle ustanovení § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. tohoto zákona

takto:

I. Obviněná obchodní společnost **Na Ranči s.r.o.**, se sídlem Lysá nad Labem – Dvorce 1, PSČ 28922, IČ 26441870, **se uznává vinnou** z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že při kontrole provedené dne 31.10.2016 na čerpací stanici pohonných hmot umístěné na adrese Dvorce 1 289 22 Lysá nad Labem

I.

prodávala Naftu motorovou Diesel nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci v návaznosti na vyhlášku č. 278/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot), neboť u prodané Nafty motorové Diesel ve sledovaném ukazateli Bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 40,5 °C, přičemž normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0 °C, čímž prodávaná Nafta motorová Diesel nevyhověla stanovené limitní hodnotě,

II.

prodávala Benzin Natural 95 nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci v návaznosti na vyhlášku č. 278/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu

sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot), neboť ve sledovaném ukazateli konec destilace byla zjištěna hodnota 256,8 °C, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí maximálně 214 °C, dále tím, že ve sledovaném ukazateli OČMM – po korekci byla zjištěna hodnota 84,2, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 84,5 a dále tím, že ve sledovaném ukazateli OČVM – po korekci byla zjištěna hodnota 94,0, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 94,6,

čímž

naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

II. Za spáchání výše uvedeného správního deliktu se obviněné **ukládá** podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **pokuta ve výši 350.000,- Kč** (slovy: tři sta padesát tisíc korun českých).

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněnému **povinnost uhradit náklady řízení** paušální částkou ve výši **1000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 1116101017, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní složenkou), **a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB v Praze 1, č. účtu: **19-829011/0710**, variabilní symbol 1116101017, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem)/ 0379 (složenkou).

O d ů v o d n ě n í

Ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách zahájil správní orgán v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu dne 19.10.2017 doručením oznámení o zahájení správního řízení s obviněnou, obchodní společností Na Ranči s.r.o. (dále jen „obviněná“) sankční správní řízení. Současně s tím správní orgán zpravil obviněnou o tom, že již shromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, které vydá nejdříve po uplynutí patnácti dnů od doručení oznámení o zahájení správního řízení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům rozhodnutí.

Na uvedené obviněná nereagovala.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, nestanoví-li zákon, že některý podklad je pro správní orgán závazný, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ti jsou pak podle ustanovení § 52 správního řádu povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Skutkový stav od zahájení správního řízení žádné změny nedoznal, správní spis nebyl nijak doplňován, vyjma oznámení o zahájení řízení ze dne 17.10.2017. Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona, protokol o kontrole ze dne 25.11.2016 (dále jen „protokol o kontrole“) byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z následujících skutečností:

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 31.10.2016 v čerpací stanici pohonných hmot umístěné na adrese Dvorce 1 289 22 Lysá nad Labem, byly podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. o kontrole, (kontrolní řád), v rozhodném znění, odebrány za účelem posouzení jakosti vzorky prodávané motorové nafty - Diesel (dále jen „Motorová nafta“) - vzorek č. 321/10/16/V a dále vzorky prodávaného Benzinu Natural 95 dále jen „Benzín“) - vzorek č. 322/10/16/V .

Odběr vzorků byl uskutečněn podle článku 6 normy ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem o pohonných hmotách a vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot). Vlastní odběr vzorků byl proveden podle platné Metodiky České obchodní inspekce do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanystřů a lahví označených UN kódem dle ADR. Před provedením odběru vzorků bylo uskutečněno odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Výtoková trubka výdejní pistole byla před odběrem pohonné hmoty pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou a až poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivováním plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupným a plynulým způsobem naplněny na 75 – 80 % objemu tak, aby bylo sníženo pění a ztráta lehkých podílů a současně, aby bylo zabráněno vystřikávání. Vzorkovnice byly plněny rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by docházelo k unášení vzorkované pohonné hmoty. Vzorkovnice byly ihned po ukončení jejich plnění uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem. Po potvrzení těsnosti vzorkovnice, jejím označení štítkem obsahujícím datum uskutečnění vzorkování, druhem vzorkované pohonné hmoty a identifikačním číslem kódem vzorku (číslem vzorku České obchodní inspekce). Poté byl uzávěr vzorkovnice zapečetěn bezpečnostní páskou a vzorkovnice byly vloženy do izolovaného chladicího boxu.

Následně byly odebrané vzorky předány k laboratornímu posouzení Zkušební laboratoři SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10.

Ze Zkušebního protokolu č. 96334, vystaveného dne 2.11.2016 Zkušební laboratoří č. 1152.1, akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o.p.s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2005, SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 (dále jen „Zkušební protokol“ a „Zkušební laboratoř“) a z výsledků laboratorního hodnocení bylo správním orgánem zjištěno, že odebraná Motorová nafta nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 40,5°C, ačkoli normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0°C.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 3.11.2016 Zkušební laboratoří (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel bod vzplanutí byl vyhodnocen jako odchylka 1B*, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekázní s významnějším vlivem na motor a životní prostředí.

Ze Zkušebního protokolu č. 96335, vystaveného dne 2.11.2016 Zkušební laboratoří (dále jen „Zkušební protokol“) a z výsledků laboratorního hodnocení bylo správním orgánem zjištěno, že odebraný Benzin nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014), neboť ve sledovaném ukazateli konec destilace byla zjištěna hodnota 256,8 °C, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí maximálně 214 °C, dále tím, že ve sledovaném ukazateli OČMM – po korekci byla zjištěna hodnota 84,2, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 84,5 a dále tím, že ve sledovaném ukazateli OČVM – po korekci byla zjištěna hodnota 94,0, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 94,6.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 3.11.2016 Zkušební laboratoří (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že zjištěný výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel konec destilace 256,8 °C, zjištěný výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel OČMM – po korekci 84,2 a zjištěný výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel OČVM – po korekci 94,0 byly vyhodnoceny jako odchylka 3A**, což je odchylka způsobená výrobní vadou nebo úmyslnou manipulací s pohonnou hmotou, která má významný vliv na motor a životní prostředí.

O závěrech obsažených ve Zkušebních protokolech a ve Výsledcích laboratorních zkoušek nemá správní orgán důvodu pochybovat, neboť laboratorní zkoušky byly provedeny v akreditované Zkušební laboratoři a vlastní vyhodnocení výsledků bylo provedeno podle SIP 2.1 v souladu s ČSN EN ISO/IEC 17020:2012 ČSN EN 590.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách platí, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Prodejem pohonné hmoty ve shora uvedené čerpací stanici porušila obviněná ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodala kontrolním pracovníkům České obchodní inspekce v postavení spotřebitelů pohonnou hmotu nevyhovující požadavku

na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, čímž se dopustila správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách platí, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nespĺňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.

Za tento správní delikt se podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

Správní orgán musí v dané věci respektovat čl. 40 odst. 6 Listiny, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podle ustanovení § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Obviněná se protiprávního jednání dopustila před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Správní orgán se proto zabýval srovnáním relevantních právních úprav. Zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, vytykané protiprávní jednání v ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) za přestupek považuje i nadále. Pokud jde o výměru pokuty, zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, v uvedeném směru též žádné zásadní změny nedoznal, neboť ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném v době spáchání správního deliktu a ustanovení § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, umožňují shodně uložit za uvedený správní delikt (přestupek) pokutu do výše 5.000 000,- Kč. Kritéria stanovená v ustanoveních § 37 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich neodůvodňují v případě obviněné stanovení výhodnějšího druhu a výměry trestu, a to ani s přihlédnutím k demonstrativnímu výčtu polehčujících okolností uvedených v ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani s uvážením institutů trestu podmíněného upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 42 zákona o

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 43 zákona

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani institutu umožňujícího mimořádné snížení výměry pokuty podle ustanovení § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť zákonné podmínky pro jejich použití v případě obviněné nebyly shledány.

Z výše uvedených důvodů vycházel správní orgán při určení druhu a výměry sankce za správní delikt ze zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu s tím, že při určení druhu a výměry sankce za správní delikt, který byl spáchán přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, aplikoval ustanovení zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu, neboť ustanovení o určení druhu a výměry sankce za přestupek podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neshledal pro obviněnou výhodnější.

Správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná a odpovědnost kontrolované osoby za plně prokázanou. V podrobnostech odkazuje správní orgán na obsah protokolu o kontrole ze dne 25.11.2016 a dalších podkladů, které jsou součástí spisového materiálu, se kterými byl účastník řádně seznámen.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán v souladu s ustanovením § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu spočívající v prodeji Motorové nafty a Benzínu nesplňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži obviněné.

Analýzou vzorku Motorové nafty byla zjištěna odchylka 12,5°C v ukazateli bod vzplanutí od stanoveného minima 53°C (při zahrnutí nejistoty měření). Tato odchylka byla Zkušební laboratoří vyhodnocena jako neúmyslná odchylka. Nižší bod vzplanutí indikuje kontaminaci Motorové nafty benzínem v důsledku provozní chyby. Zjištěná odchylka může za běžného provozu způsobit zhoršení jeho jízdních a bezpečnostních vlastností a tím poškodit oprávněné zájmy spotřebitele. Správním orgánem je v tomto případě postupováno zejména s ohledem na zájmy spotřebitelů, kteří nemají žádnou možnost zjistit kvalitu nakupovaných pohonných hmot a vyhnout se tak případným nepříznivým důsledkům.

Pokud jde o výsledek analýzy Benzínu, byla zjištěna odchylka 42,8°C v ukazateli konec destilace od normou ČSN EN 590 (2014) stanovené limitní hodnoty, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259. Zjištěnou odchylku 42,8°C vyhodnotil správní orgán jako závažnou, tj. jako okolnost výrazně přitěžující, neboť vysoký konec destilace způsobený kontaminací vysokovroucími složkami má za následek zvýšení spotřeby paliva, snížení jeho těkavosti a zhoršení startovatelnosti motoru při nižších teplotách. Konec destilace nastalý nad 240°C může způsobit naředění olejové náplně pohonné hmoty vedoucí ve svém důsledku ke snížení mazací schopnosti pohonné hmoty a následnému zvýšení úsad.

U ukazatele jakosti OČMM (oktanové číslo zjišťované motorovou metodou) byla analýzou po korekci zjištěna odchylka 0,3 od stanovené limitní hodnoty. Tuto odchylku správní orgán vyhodnotil jako méně závažnou. U ukazatele jakosti OČVM (oktanové číslo zjišťované výzkumnou metodou) byla po korekci analýzou zjištěna odchylka 0,6 od

stanovené limitní hodnoty, přičemž tuto odchylku správní orgán vyhodnotil jako středně závažnou. Je vhodné zdůraznit, že oktanová čísla vyjadřují odolnost benzínu proti klepání při spalování v zážehovém motoru. Je-li oktanové číslo nižší, dochází ke zhoršenému spalování benzínu v zážehovém motoru, snížení výkonu motoru a zvýšení spotřeby paliva. V důsledku uvedených skutečností hrozí riziko tvorby úsad a dále riziko poškození systému úpravy složení výfukových plynů, neboť při nedokonalém spalování pohonné hmoty vzniká více emisí, zejména nespálených uhlovodíků a pevných částic majícímu negativní vliv na čistotu ovzduší.

Závažnost správního deliktu hodnotil správní orgán především z pohledu charakteru a velikosti odchylky u ukazatele bodu vzplanutí u Motorové nafty a ukazatele konec destilace u Benzínu jako výrazně nevyhovujících hodnot sledovaných ukazatelů prodávané pohonné hmoty, které představují významné nedodržení stanovené jakosti. S hodnocením závažnosti zjištěného správního deliktu také úzce souvisící i závažnost jeho následků spočívajících ve zhoršení vlastností zážehového motoru vozidla, k čemuž správní orgán při svých úvahách o výši ukládaného sankčního opatření rovněž přihlížel. Hodnocení následků používání pohonné hmoty nevyhovující jakosti se odvíjí mj. i od doby, po kterou je nevyhovující pohonná hmota používána a jak velké množství této nevyhovující pohonné hmoty bylo spotřebitelům prodáno.

Příčinu kontaminace Česká obchodní inspekce nezjišťovala ani neprokazovala, neboť není v reálných možnostech správního orgánu v případech porušení zákona o pohonných hmotách zjišťovat, jakým konkrétním pochybením byl škodlivý následek způsoben a vzhledem ke konstrukci odpovědnosti za správní delikt v tomto zákoně jako objektivní to ani není třeba. Z dokumentů dodaných účastníkem nicméně vyplývá, že ke kontaminaci paliva došlo při nesprávné manipulaci při stáčení paliva, při které došlo ke smíchání motorové nafty s benzínem.

Dále správní orgán posoudil jako přítěžující okolnost, že byla zjištěna odchylka jediného ukazatele u odebrané Motorové nafty a odchylky u tří ukazatelů u odebraného Benzínu

V daném případě nelze zohlednit ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránila.) a obviněná nese za tento stav dle platné právní úpravy deliktní odpovědnost.

Prodejem pohonné hmoty neodpovídající předepsané jakosti došlo k poškození spotřebitele, který má právo na kvalitní výrobky, není však prakticky schopen se bránit, neboť si jakost zakoupené pohonné hmoty nemá možnost zkontrolovat. Správní orgán si je vědom, že i provozovatel čerpací stanice má omezené možnosti při přejímce prodávaných pohonných hmot od svého dodavatele, je ovšem jen na něm, aby jich efektivně využil.

Při svém rozhodování dbal správní orgán podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Sankce za protiprávní jednání by však s sebou měla nést i přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázán.

Správní orgán vychází z ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3

odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, tzn. bez ohledu na zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Zjištěný správní delikt má charakter ohrožovací. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěné odchylky zhodnotil tak, že jde o pochybení závažná, čemuž odpovídá výše uložené sankce. Jako polehčující okolnost správní orgán vyhodnotil skutečnost, že porušení zákona o pohonných hmotách bylo u obviněné zjištěno poprvé.

Ačkoliv se jedná o delikt, za který zákonodárce umožnil uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, rozhodl se správní orgán po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupit k uložení pokuty při samé dolní hranice zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Přijaté řešení je podle ustanovení § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Dle správního orgánu určená pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána.

Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., v plat. znění.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Ing. Jan Štěpánek
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 6765/18/O100/1000/18/Ad/Št

Dne: 14. 3. 2018

Sp. zn. ČOI 142042/16/1000

COI0X00ZW2BX

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **Na Ranči s.r.o.**, se sídlem Lysá nad Labem – Dvorce 1, 289 22, IČO 26441870, podaném proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Středočeském a Hl. m. Prahy ze dne 19. 12. 2017, č. j. ČOI 165033/17/1000, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **350.000,- Kč** (slovy: tři sta padesát tisíc korun českých) pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“); a kterým jí dále bylo v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 1116101017, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní složenkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, variabilní symbol 1116101017, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní složenkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost (dále jen „odvolatelka“) viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 31. 10. 2016 na čerpací stanici pohonných hmot umístěné na adrese Dvorce 1, 289 22 Lysá nad Labem, prodávala:

- motorovou naftu Diesel nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot“) v návaznosti na vyhlášku č. 278/2011 Sb., kterou se mění vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot, neboť ve sledovaném ukazateli „Bod vzplanutí P. M.“ byla zjištěna hodnota 40,5 °C, přičemž normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí minimálně 53,0 °C;

- benzin Natural 95 nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou o jakosti a evidenci pohonných hmot v návaznosti na vyhlášku č. 278/2011 Sb., kterou se mění vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot, neboť ve sledovaném ukazateli konec destilace byla zjištěna hodnota 256,8 °C, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí maximálně 214 °C, dále ve sledovaném ukazateli OČMM – po korekci byla zjištěna hodnota 84,2, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí minimálně 84,5 a dále ve sledovaném ukazateli OČVM – po korekci byla zjištěna hodnota 94,0, přičemž normou ČSN EN 228 (2013) stanovená limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí minimálně 94,6.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla odvolatelce uložena pokuta ve výši 350.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala odvolatelka včasné odvolání, ve kterém uvádí, že nechápe, proč nelze zohlednit ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, což si myslí, že tak učinila ve smyslu předložení pracovníkům ČOI všech potřebných dokladů a podkladů ze závozů včetně atestů kvality vydaných výrobcem, dodaných dodavatelem. Dále po vyčerpání kontaminovaných produktů (BA 95, D) nechala odvolatelka provést defektoskopii nádrže firmou BOS s.r.o., aby vyloučila chybu v její technologii. Zkouška prokázala, že komory jsou těsné a v bezvadném stavu.

Odvolatelka dále uvádí, že k odběru vzorků došlo pouhé čtyři měsíce po uvedení čerpací stanice do provozu. Jedná se o malou rodinnou firmu na trhu s pohonnými hmotami a výše pokuty je pro odvolatelku likvidační a v porovnání s jinými obdobnými zveřejněnými případy neadekvátní s ohledem na to, že odvolatelka generuje minimální zisky, které stačí jen na pokrytí nákladů.

Dále odvolatelka poukazuje na to, že správní orgán píše o poškození spotřebitele, který není schopen se bránit, neboť si jakost zakoupené pohonné hmoty nemá možnost zkontrolovat a o tom, že si je správní orgán vědom, že i provozovatel čerpací stanice má omezené možnosti kontroly při přejímce prodávaných pohonných hmot od svého dodavatele, ale přesto podle zákona o pohonných hmotách je nakonec odpovědný provozovatel čerpací stanice. Odvolatelka proto vyjadřuje svůj nesouhlas se zákonem o pohonných hmotách, který nejenom nechrání provozovatele, ale také navíc trvale poškodí jeho obchodní jméno zveřejněním přestupku na webových stránkách ČOI.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se odvolatelka dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K argumentům uvedeným v podaném odvolání se odvolací orgán vyjadřuje následovně.

Právní úprava správních deliktů v zákoně o pohonných hmotách je postavena na konstrukci tzv. objektivní odpovědnosti. To znamená, že dozorový orgán nemusí zkoumat, kdo zavinil protiprávní stav, což by bylo v řadě případů velmi složité až nemožné, a může se omezit pouze na zjištění, že se zde takový stav vyskytuje a existuje také osoba, která za něj podle zákona bez ohledu na zavinění odpovídá. Za prodej pohonné hmoty je při zjištění odchylky od jakostních norem u vzorku odebraného z výdejního místa čerpací stanice dle zákona o pohonných hmotách odpovědný ten, kdo je prodává, aniž by pro vyvození odpovědnosti bylo třeba zjišťovat, jakým způsobem zjištěná odchylka od limitních hodnot ukazatelů kvality paliva vznikla, ke spáchání daného správního deliktu tak může dojít i zcela nezaviněně. V této souvislosti odvolací orgán poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 – 52, ve kterém se uvádí: „*Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jako to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.*“

Podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách „*právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránila.*“ Liberačním důvodem není ani skutečnost, že se odvolatelka spoléhala na deklarovanou kvalitu pohonných hmot smluvního partnera, ani provedená defektoskopie nádrže po vyčerpání kontaminovaných produktů. Odvolatelka v tomto případě jistě jednala správně, když provedla kontrolu nádrže, avšak toto jednání *ex post* nelze považovat za „*veškeré úsilí vynaložené k zabránění porušení povinností.*“ Odvolací orgán v této souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 112/2010 – 52 ze dne 9. 2. 2011, jímž tento soud rozhodl v obdobné věci a v odůvodnění uvedl: „*ani skutečnost, že subjekt, který se dopustil protiprávního jednání, jednal v dobré*

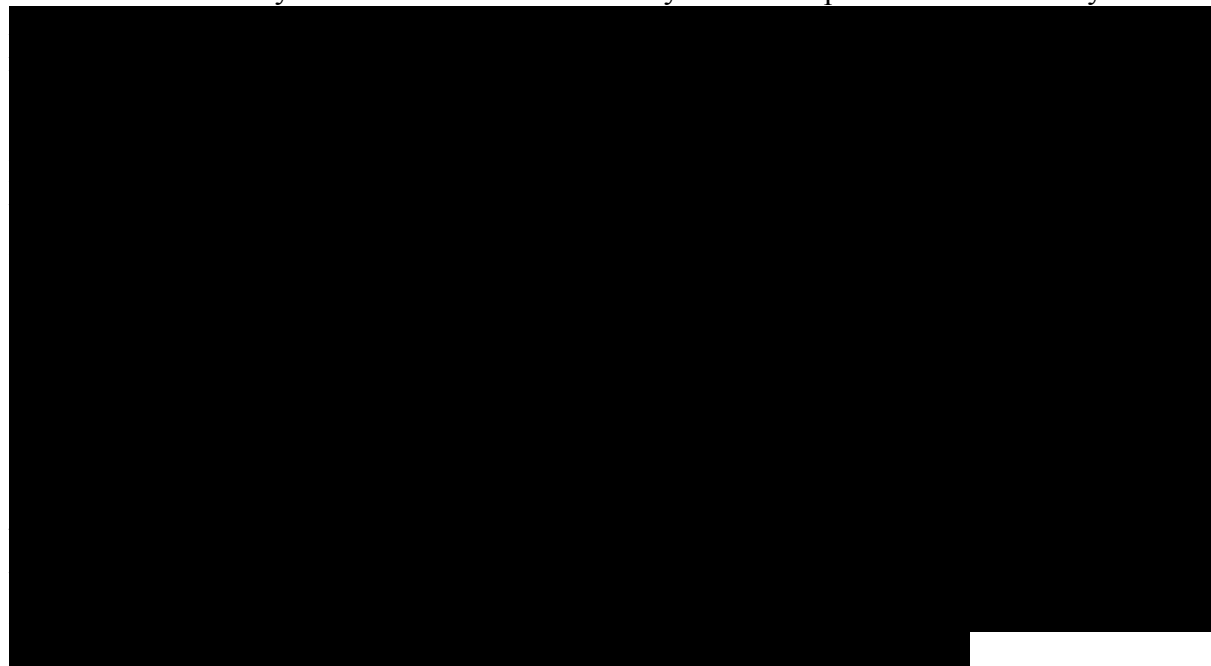
víře, nemůže být v těchto případech důvodem zproštění z této sankční odpovědnosti.“ Odvolací orgán dále poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2014, č. j.: 10A 6/2014 – 28, ve kterém se krajský soud zabýval mimo jiné problematikou liberačních důvodů při prodeji nejakostních pohonných hmot, přičemž dovodil následující: *„Soud shora uvedený postup žalobce nepovažuje za dostatečný, neboť nepředstavuje zákonem uváděné „veškeré úsilí, které po něm lze požadovat k předcházení porušení zákonné povinnosti“. Shodně s žalovanou má soud za to, že v daném případě a stejně tak v mnoha jiných je nanejvýš vhodné při prodeji pohonných hmot provádět průběžné kontroly, prostřednictvím nichž by se měl prodejce možnost ujistit, že jim prodávané pohonné hmoty dosahují stanovené jakosti. Uvedený postup představuje jednu ze základních možností, jak předcházet prodeji nejakostních pohonných hmot. Žalobce má možnost průběžně kontrolovat pohonné hmoty a předcházet tak distribuci nejakostních pohonných hmot, případně má možnost následně zjišťovat důvody, pro které nesplňují pohonné hmoty požadovanou jakost. Vzhledem k tomu, že žalobce žádným způsobem jakost prodávaných paliv neověřoval, nelze dospět k závěru, že v daném případě naplňuje liberační důvody dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Bez ohledu na to, jakou důvěru chová žalobce k výrobci či přepravci pohonných hmot a bez ohledu na jejich kvality, je nepochybně v jeho možnostech, aby samostatně zjišťoval kvalitu pohonných hmot, které prodává. Nad rámec krajský soud uvádí, že ani záruky za jakost od výrobce a distributora, jimiž argumentuje žalobce, nepokrývají všechny situace, při nichž může dojít ke snížení jakosti paliv před jejich načerpáním do palivové nádrže vozidla, tedy při skladování pohonných hmot po předání distributorem. Argument týkající se spolehlivosti výrobce a distributora nevyvrací závěr, dle něhož nebylo ze strany žalobce vyvinuto veškeré úsilí, které po něm lze požadovat, aby zabránil porušení zákonné povinnosti.“* Citovaný názor krajského soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 123/2014 - 33, kterým zamítl kasační stížnost žalobce v předmětné věci. Správní orgán si je vědom toho, že je pro prodávajícího nesnadné odhalit případnou nejakost pohonné hmoty, nicméně není to nemožné. Prodávající pohonných hmot je povinen zajistit, aby prodával pouze pohonné hmoty splňující všechny požadavky na jejich jakost.

Prvostupňový orgán se při určení výše sankce zabýval kritérii stanovenými v ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky, a tato řádně vyhodnotil. Způsob spáchání správního deliktu nebyl hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatelky, jelikož se v daném případě jednalo o typický způsob spáchání deliktu. Úmyslné spáchání správního deliktu nebylo v řízení prokázáno, taková míra zavinění by byla vzata významným způsobem v neprospěch odvolatelky. Pokud jde o následky správního deliktu, orgán prvního stupně nejprve shrnul možné negativní důsledky jednání odvolatelky pro spotřebitele. Orgán prvního stupně pak v rámci následků zohlednil v neprospěch odvolatelky výrazné překročení stanovených limitů v ukazatelích „bod vzplanutí“ u motorové nafty a „konec destilace“ u benzínu. Odchylka zjištěná u ukazatele jakosti OČMM 0,3 byla vyhodnocena jako méně závažná a odchylka 0,6 u OČVM jako středně závažná. Ve prospěch odvolatelky byla hodnocena skutečnost, že se jednalo o první zjištěné porušení zákona o pohonných hmotách ze strany odvolatelky. V neprospěch odvolatelky pak byla posouzena okolnost, že byla zjištěna odchylka jak u motorové nafty, tak ve třech parametrech odebraného benzínu.

Pokud jde o argument odvolatelky, že je uložena pokuta likvidační, uvádí odvolací orgán následující. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, se likvidační pokutou rozumí taková sankce, *„která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit*

platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. “ Odvolací orgán má omezené možnosti, jak zjistit majetkové poměry odvolatelky bez součinnosti z její strany. Na tuto skutečnost poukazuje i Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozhodnutí, v němž uvádí: „...pravomoci správního orgánu ke zjišťování osobních a majetkových poměrů účastníka řízení o jiném správním deliktu jsou do určité míry omezené...“ Nelze tedy opominout důkazní břemeno odvolatelky, pokud jde o prokázání jejích majetkových poměrů, na což rovněž Nejvyšší správní soud upozorňuje: „Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. “

Odvolací orgán proto dopisem ze dne 26. 2. 2018 vyzval odvolatelku, aby ve lhůtě 10 dnů zaslala doklady, které by osvědčovaly její celkovou současnou ekonomickou situaci. Odvolatelka této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla a požadované doklady dodala.

Z výše nastíněných majetkových poměrů vyplývá, že ekonomická situace odvolatelky není úplně optimální, když dlouhodobě hospodaří ve ztrátě a je poměrně značně zadlužená, přesto stále funguje a působí na trhu. Odvolací orgán nemá za to, že by výše uložené pokuty mohla být pro odvolatelku likvidační ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, a to rovněž s přihlédnutím k možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách. K tomu odvolací orgán dodává, že uložená pokuta musí být znatelná v majetkové sféře odvolatele a určité negativní ekonomické důsledky pro odvolatele jsou předpokládány.

Výše pokuty je stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podle kterého má být přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných

nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, avšak každý případ je posuzován individuálně s ohledem na jeho specifické okolnosti, především na základě takového vyhodnocení je pak určována výše pokuty, která by se tedy neměla výrazněji odchylovat od pokut ukládaných v obdobných případech. V této souvislosti odvolací orgán poukazuje např. na pravomocné rozhodnutí ze dne 27. 2. 2013, č. j. ČOI 160129/12/O100/1000/12/13/Hy/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 450.000,- Kč, které se týká tří odchylek zjištěných u nejakostní pohonné hmoty BA 95 – „konec destilace“ byla zjištěna při teplotě 304,5 °C, „OČVM“ bylo zjištěno 92,7 a „OČMM“ 83,9 – jednalo se tedy o větší odchylky než v nyní posuzovaném případě, nebo pravomocné rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, č. j. ČOI 123940/13/O100/2500/13/14/HI/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč, které se rovněž týká zjištěných odchylek ve třech parametrech u nejakostní pohonné hmoty BA 95 Super – „konec destilace“ byl zjištěn při teplotě 240,8 °C, „OČVM“ 94,4 a „OČMM“ 84,2 – jednalo se tedy o menší zjištěné odchylky. V daném případě nelze opominout fakt, že stanoveným limitním hodnotám kromě vzorku BA 95 v předmětných třech ukazatelích nevyhověl také vzorek motorové nafty Diesel v ukazateli „bod vzplanutí“. Odvolatelka tak na rozdíl od uvedených příkladů prodávala dva druhy pohonných hmot, které nesplňovaly stanovené jakostní požadavky, přičemž u některých parametrů se jednalo o výrazné překročení stanovených limitů, což se adekvátně promítlo do výše uložené pokuty.

Odvolací orgán tak považuje uloženou pokutu za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu i pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní a preventivní účinky.

Závěrem odvolací orgán informuje odvolatelku o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách, o které rozhodne v prvním stupni ředitel inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy. Při rozhodování bude zvažovat, zda odvolatelka splnila zákonné podmínky pro povolení splátek. Podaná žádost musí být proto odvolatelkou řádně odůvodněna a doložena důkazy. Podání žádosti je podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v rozhodném znění, ve spojení s ust. bodu 1 písm. d) položky sazebníku, jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněno částkou 400,- Kč. Tento poplatek je možné uhradit kolkovou známkou zaslanou samostatně nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokuty ve splátkách, bezhotovostně na účet České obchodní inspekce č. 3754-829011/0710 pod variabilním symbolem 1116101017 a specifickým symbolem 3711 nebo hotově na inspektorátu České obchodní inspekce Středočeském a Hl. m. Prahy.

Z výše uvedených důvodů proto rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacená ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezcený
ústřední ředitel
České obchodní inspekce